

MKLAVŽ

Vloge:

Pripovedovalec –

Zvezdica Zaspanka – Maja Budja

Zvezda 1 – Maša Antončič

Zvezda 2 – Veronika Štok

Zvezda 3 – Klavdija Ornik

Zvezda 4 – Maja Žgajnar

Boter Mesec – Nomi Hrast

Komet Repatec – Cecilija Matul

Sladoledar – Marko Žagar (Mitja Ponikvar)

Zvezdogled – Tina Rauter

Razbojnik Ceferin – Miha Žižek

Otrok – Anika Borovič

Mornarja – Tjaša Strajnsak, Filip Čerček

Pesnik – Tina Rauter

1. PRIZOR

PRIPOVEDOVALEC: Zvečer, ko se mi že po malem odpravljamo spat, se na nebu zvezde zbude. Pomanejo si oči, iz belih meglic si natočijo rose in si v njej umijejo svoja svetla lica. Počešejo si srebrne lase, popijejo kavo, potem pa se odpravijo vsaka na svoje mesto na nebu, da bodo tamkaj svetile vso dolgo noč. In svetijo z neba: velike in majhne, stare in mlade... Svetijo in ljudem veselje delajo. In vsako noč, prej ali slej privesla na nebo Boter Mesec.

BOTER MESEC: Ejiji, jaz sem važna oseba. Vsako noč znova preštejem vse te milijarde zvezd in se prepričam ali je vsaka zvezda na svojem mestu, ali nemara katera manjka, in ali so se vse lepo počesale in si umila svoja svetla lica.. Ah ja... Le kaj bi brez mene?

ZVEZDA 1: *predstavi vse zvezde,ostale zvezde stojijo nekje ob njej*
Me pa smo zvezde, ki se bleščimo, vam otrokom uspavanke pojemo, mornarjem kažemo pot vso dolgo noč in pesnikom svetimo naravnost v srce, da jim lažje teče rima...

2. PRIZOR

*Zvezdice plešejo po odru, in pejejo pesmico – Zemlja pleše
Nenadoma pride komet Repatec, ki ima okrog vratu obešen boben, v roki pa ima teleskop. Na ves glas se dere. :*

KOMET REPATEC: Taratatata, taratatata ...

Vse zvezdice planejo vanj.

ZVEZDA 3: Komet Repatec, komet Repatec,postoj, postooooooj!

ZVEZDA 4: Kaj je novega po svetu nam povej!

ZVEZDA 5: Si nam prinesel kaj novic!

Komet Repatec se glasno smeje, zvezdice ščipa v lička in jim kuštra lase.

ZVEZDA 2: Povej nam, povej!

VSE ZVEZDE: Povej!!!

KOMET REPATEC *potolče glasno po bobnih, nato resno pove :* Na Zemlji je nekaj grozno narobe.

ZVEZDA 1: Kaj pa?

ZVEZDA 4: No, kaj?

KOMET REPATEC : Otroci ne spijo, jokajo kar naprej, mamice jih tolažijo, a še kar jokajo. Ne morejo spati, jokajo in vsi gledajo nekam gor v nebo. Kar pogledajte. (*da teleskop zvezdi št. 2*)

ZVEZDA 2: O joj, le kaj bi to lahko bilo?

VSE ZVEZDE: Kaj se dogaja ?

KOMET REPATEC: Pa to še ni vse ... Še tole pogledajte (*da teleskop zvezdi št. 4*)

ZVEZDA 4 : O ne, mornarji so zgrešili pot, ne najdejo obale ... In vsi gledajo nekam v nebo.

VSE ZVEZDE : Saj to je grozno.

KOMET REPATEC: In če pogledate tukaj, boste videle, da tudi pesniki ne najdejo rime in to na besedo lonec! (*teleskop poda zvezi št. 3*)

ZVEZDA 3: Vse je narobe na Zemlji.

VSE ZVEZDE: Pravi cirkus !

KOMET REPATEC: Tako je, pravi cirkus! (*nato odhiti z odra*)

Ob kometovih besedah se zaigrajo posamezni prizori o katerih komet govori.

3. PRIZOR

Zvezde stojijo na odru, boter mesec jih šteje.

BOTER MESEC: Tri milijarde pet milijonov sedemstotriindvajset tisoč petstoštiriindevetdeset, tri milijarde pet milijonov sedemstotriindvajset tisoč petstopetindevetdeset, a-a, tu se število ne ujema. Ena manjka.

VSE ZVEZDE: Vse smo ...

Nenadoma izza odra prisopiha zvezdica Zaspanka.

ZVEZDICA ZASPANKA: Sem že tu!

ZVEZDA 3: Ti si vsega kriva!

ZVEZDA 4: Zaradi tebe je na Zemlji vse narobe!

BOTER MESEC *jo krega:* Zakaj si zamudila?

ZVEZDICA ZASPANKA: O botrček, ko sem pa tako lepo sanjala ... Nič več nisem bila tako majhna zvezdica, temveč sem rasla in rasla, vse večja sem bila in vse bolj svetla. Celo svetlejša kot zvezda severnica! Vsi ljudje so po meni ravnali svojo pot.

BOTER MESEC: To je neumnost! To ni vzgojno! In ker si že toliko krat zamudila svojo službo, boš za kazen tri dni pometala Rimsko cesto.

ZVEZDICA ZASPANKA: Joj, kako se že veselim. Šla bom sem in tja, na široko pometala srebrni prah ... Komaj čakam!

BOTER MESEC: Kaaaaaaaj? Veseliš se? Potem pa nič. To ni vzgojno. Drugo kazen ti bom določil. Šla boš na Zemljo in tam boš ostala tako dolgo, da ti bo kamen spregovoril.

ZVEZDICA ZASPANKA *žalostno:* Na Zemljo pa že ne grem. Tam so vendar zobozdravniki!!!

BOTER MESEC: Na Zemljo greš in pika!

4. PRIZOR

Boter Mesec Zvezdici zaspanki na glavo zaveže ruto in ji v roke da culico.

BOTER MESEC: Tako zdaj pa pojdi in nikar na Zemlji ne pripoveduj o tem, da imaš zlate lase ... Ljudje so namreč pohlepni ... Komet Repatec!!! Pridi in odpelji Zvezdico Zaspanko na Zemljo.

Komet Repatec pridrvi in zvezdica zaspanke mu skoči na hrbet, vse zvezdi in boter mesec ji mahajo v slovo in na ves glas jočejo..Joka in ihti tudi zvezdica zaspanka..Komet Repatec oddrvi za oder ob glasbi,menja se scena(Zemlja),zvezdica zaspanka in Komet repatec se spet pojavita na odru in ob glasbi drvita sem ter tja. Nato se glasba utiša.

ZVEZDICA ZASPANKA: Komet Repatec,robček sem pozabila.
Smrk.smrk...

KOMET REPATEC: Nič hudega,ko gredo ženske na potovanje vedno kaj pozabijo.

Naprej drvita po odru...

PRIPOVEDOVALEC: Tisto noč so videli ljudje, da je svetel utrinek preklal nebo. Pa se niso kaj prida zmenili za to: utrinek, kot jih je pač na tisoče v taki poletni noči. Seveda niso vedeli, da je takrat zunaj mesta nekje pristal Komet repatec z zvezdico Zaspanko na hrbtu.

Komet in zvezdica se ustavita, zvezdica Zaspanka mu skoči z hrbta in pomaha v slovo. Komet Repatec odide, zvezdica Zaspanka pa žalostna hodi sem ter tja, nato se ustavi in sede na kamen.

ZVEZDICA ZASPANKA: Ostala sem sama...(smrk,smrk) In to je zelo hudo,če ostaneš v vsem vesolju čisto sam. Pogleda v nebo. Kje ste sestrice zvezdice? Kje si botrček Meseček?(smrk,smrk)

Nato začne zvezdica Zaspanka odkrivati mesto. Mimo nje prihiti sladoledar in se zanjo ne zmeni – dokler ne pride do njega.

ZVEZDICA ZASPANKA: V tem mestece se gode čudne stvari..(

SLADOLEDAR: Sladoled, sladoled!!!! Dober dan, ti... A boš sladoled?

ZVEZDICA ZASPANKA: Ne smem sladoleda,že od rojstva žarim od vročine,lahko bi se prehladila...

SLADOLEDAR *potipa po čelu:* Uff pa si res...(Nato se začne naenkrat tresti)

ZVEZDICA ZASPANKA: Zakaj pa se tako treseš? Te zebe od sladoleda?

SLADOLEDAR: Neeee, tukaj živi strašen razbojnik Ceferin, najstrašnejši...Tako strašen je, ker ima kamen namesto srca. Bežiiiiiii!!!

Izza odra se sliši ropot, sladoledar leti čez oder za njim pa Ceferin, nato strašen pok. Nato je tišina, zvezdica tava sem in tja in tega ne opazi ...

ZVEZDICA ZASPANKA: (žalostno): Kje ste sestrice zvezdice?Kje si botrček meseček? Tako sama sem tukaj...Kaj pa je tukaj? Wauuu poglej, saj to je zvezdogled... Dober dan, striček, ali lahko pogledam skozi vaš daljnogled? Prosiim?

ZVEZDOGLED: Lahko, samo 2 eura mi daj.

ZVEZDICA ZASPANKA: Ojoj, kje pa jih naj dobim? Prosim? Dam ti kos kruha v zameno?

ZVEZDOGLED: Nee. Pojdi stran..

ZVEZDICA ZASPANKA: Hmmm,toda jaz imam zlate lase,dam ti en kodrček,vendar ne najdaljši in ne najsvetlejši.

ZVEZDOGLED *Izpuli kodrček in da zvezdici Zaspanki daljnogled.*

ZVEZDICA ZASPANKA (*gleda skozi daljnogled*): Mesec,boter Meseček... Kaj počneš?

BOTER MESEC: Štejem, štejem zvezde, pa mi vedno ena manjka: zvezdica Zaspanka...

ZVEZDOGLED: Tako, zdaj pa pojdi že stran.

ZVEZDICA ZASPANKA: Hvala striček. Mi lahko pomagate še tako, da mi poveste, kje bi lahko našla prenočišče.

ZVEZDOGLED: Ne vem punčka! Nisem od tod doma. A mislim tako: kjer bo zvečer na oknu gorela luč, tam potrkaj in poprosi za prenočišče.

PRIPOVEDOVALEC: Vse to pa je slišal tudi razbojnik Ceferin, naredil je načrt kako bo v svojo hišo zvalil zvezdico Zaspanko in ji izpulil vse zlate lase.

CEFERIN: Aha, zlate lase ima tale punčka! Ukradel ji jih bom. Moji bodo! Samo po svečo še stopim!

5. PRIZOR

V razmetani hiši na stolu sedi razbojnik Ceferin, na oknu sveti sveča, nato nekdo potrka na vrata.

CEFERIN: Napreeeeej

ZVEZDICA ZASPANKA: Dover večer, videla sem lučko na oknu. Lahko prespim tukaj?

CEFERIN: Seveda, le glej da boš hitro zaspala.

ZVEZDICA ZASPANKA: Hvala. *(ga hvaležno pogleda, nato pa se razgleduje po hiši)* Kaj ti nikoli ne pospraviš za seboj? Te nič srček ne boli, ko moraš spati v takem neredu?

CEFERIN: Ha ha ha.. Jaz vendar nimam srca. Poslušaj.. Nič ne tik taka... Nič ne bije.

ZVEZDICA ZASPANKA: *(resno)* To mora biti pa zelo hudo....

CEFERIN: Hudo, hudo. Kadar sem sam, mi je zelo dolgčas, ker ne slišim v prsih tika taka. Zdaj pa pojdi že spat.

ZVEZDICA ZASPANKA *mu pomoli roko za lahko noč, nato jo kar strese:* Fuuuuj, kako umazane nohte imaš, jutri ti jih takoj ostrižem... In ejjj kako skuštrane lase imaš.. Ali nimaš glavnika?

CEFERIN: Ko sem mami ušel, sem ga pozabil.

ZVEZDICA ZASPANKA: Pa ji piši, da ti ga pošlje po pošti.

CEFERIN: Veš, to pa ne morem. Ker kadar pišeš mami, moraš zmeraj napisati LJUBA mama, jaz pa ne znam napisati ljuba.

ZVEZDICA ZASPANKA: Kaaaaj? Da nekdo ne zna napisati besede ljuba? Ne grem spat, dokler te ne naučim.

Na velik plakat z prstki piše LJUBA, nato prime za roko Ceferina in pisalo in skupaj napišete LJUBA, tedaj se izza odra zasliši tika taka.

CEFERIN: Srce mi bije!!

ZVEZDICA ZASPANKA: Res je, srce ti bije, zdaj pa brž piši mami za glavnik.

CEFERIN: Veš kaj, nič ji ne bom pisal! Samo pomisli, uboga mama-sama je in nima nikogar, ki bi ji prinesel drva ali ji zvečer odel noge, ko jo tako strašno zebe. Srce se mi trga, ko samo pomislim na to.

ZVEZDICA ZASPANKA: Na vse to bi lahko pomislil že prej..

CEFERIN: Saj. saj... Toda takrat sem imel kamen namesto srca. Zdaj pa je vse drugače. Nič več ne bom razbojnik. Srce me vleče k mami, kar vrnil se bom.

ZVEZDICA ZASPANKA: Le hitro pojdi, preden si premisliš.

CEFERIN *jo poljubi na čelo:* Tako, zdaj pa lahko grem. Na svidenje LJUBA zvezdica. *(in odhiti)*

ZVEZDICA ZASPANKA: Ljudje ste pa res čudni. Komaj začutite bitje srca, že mislite, da morate koga poljubiti...

Zvezdica zaspanka sede na tla, vsa žalostna, saj je spet sama. Naenkrat zasliši glas botra Meseca.

BOTER MESEC: Zvezdica, zvezdica Zaspanka, omehčala si kamnito srce, zdaj se smeš vrniti.

ZVEZDICA ZASPANKA: Že grem..

Pride komet Repatec in jo posadi na hrbet, spet drvita sem ter tja po odru, vmes se menja scena-vesolje. Komet Repatec jo odloži z hrbta. Vse zvezdice ji veselo mahajo.

BOTER MESEC: Komaj sem čakal, da se vrneš. In sedaj smo spet

skupaj.

VSE ZVEZDE: Samo da si tukaj. Zdaj smo spet vse!

Zvezdica Zaspanka stopi korak naprej.

ZVEZDICA ZASPANKA: Tako in spet svetim tukaj na nebu in pri vas na Zemlji je vse prav, kajne, otroci? Majhni otroci spijo, mornarji so v pristanišču spustili sidro in pesnik je našel rimo, na besedo LONEC....

No, katero?

-KONEC-

Ob zadnjih besedah se spet zaigrajo posamezni prizori o katerih zvezdica govori.